

ଚର୍ଯାଗିତି: କୋସଲି ର ପହେଲା ଲିଖିତ ସାହିତ୍ୟ

ସାକେତ ସ୍ତ୍ରୀଭୂସଣ ସାହୁ

ପରିଚୟ

ମୁନୁସ ଜିବନ ରେ ଭାସା ର କବାର କେତନି । ଇ ଭାସା ହିଁ ମୁନୁସ କେ ଅଲଗା ଜିତୁ ଠାନ୍ତୁ ଭିନେ ଆର ବନେ ବଲି ଜନାସି । ମନ ର ଭାବ କେ ଠାର-ନାର ଥି ଜନଉଥିବା ମୁନୁସ ଭାସା ବନାବାର ଲାଗି କେତନି ସମିଆଁ ଆର ମେହନତ କରିଛେ । ମନୁସ କେଭେ ଭାସା ବନାଲା ତାର ସଠିକ ସମିଆଁ ଇହାଦେ ବି କହି ନି ହେବାର । ଫେର କେନ ଭାସା ପହେଲା ବନିଛେ ସେଟା ବି ଜାନବାର ଟା କଠିନ । ତଥାପି ବି ଭାସା ମୁନୁସ ର ଗୁଟେ ସାଫୁଲ ଉଦଭାବନ । ଭାସା, ଗୁଟେ ସଂସ୍କୃତି ର ପରିବାହକ, ଗୁଟେ ଜାତି ଆର ଅଂଚଳ ର ପରିଚୟ ଏ ।

ଓଡ଼ିସା ର ପସରିମ ଭାଗ ରେ ଗୁଟେ ସୁରୁତ ଭାସା ଟେ ଚଲସି ତାହାକେ କିଏ ସମଲପୁରି ବଲସି ତ କିଏ କୋସଲି । ମୁଇଁ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଭାବେ ଇ ଭାସା କେ କୋସଲି ବଲି ଚର୍ଚା କରବାର କେ ଚାହେଁମି । ଆସୁନ ତାର ସାହିତ୍ୟ ଆର ଇତିହାସ ବିସେନେ ଜାନମା ।

କୋସଲି ଗୁଟେ ପ୍ରାଚିନ ଭାସା । କୋସଲି ବଡେଟେ ଜାକର ଇଲାକା ନ ବେଭାର ହେସି । ଇହାଦେ ର ଉଡ଼ିସା ର ସୁନ୍ଦରଗଡ, ଝାରସୁଗୁଡା, ସମଲପୁର, ବରଗଡ, ଦେବଗଡ, ବଲାଂଗିର, ସୋନପୁର, କଲାହାଣ୍ଡି, ନୁଆଁପଡା, ବୌଦ, ଫୁଲବାଣି ଆର ଉତର କୋରାପୁଟ ଅଂଚଳ, ଦେଭୋଗ ର ପୁରୁବ ଭାଗ, ଫୁଲଝର, ରାଏଗଡ, ସାରଂଗଗଡ, ନୁ ଜସପୁର ତକ ସବୁ ନ କୋସଲି ଫି ଦିନିଆଁ କବାରେ ବେଭାର ହେସି ।

ଜନଗଣନା ୨୦୧୧ ଅନସାରେ ଓଡ଼ିସାର ୪.୨ କୋଟି ନୁ ଇହାଦେ ପ୍ରାୟ ୨ କୋଟି ଲୋକ କୋସଲି କେ ନିଜର ମାତୃଭାସା ମାନସନ । କୋସଲି ଥି ଭିନ ଭିନ ବିଭାଗ ର ଉଁଟା ଦର୍ଜା ର ସାହିତ୍ୟ ଲେଖା ଚାଲିଛେ । ରାମାୟଣ, ମହାଭାରତ, ଗିତା, ଆଦି ପୁରାଣ ଆର ମେଘଦୂତ ଆଦି ମହାକବ୍ୟ ଅନୁବାଦିତ ହେଇସାରିଛେ । ଫି ଦିନ ରେଡିଓ ଆର ଦୁରଦର୍ଶନ ମାନକୁ ଭିନ ଭିନ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ପ୍ରସାରିତ ହେସି । ରେଜିସ୍ତ୍ରାର ଅଫ ନ୍ୟୁଜପେପରସ ଫର ଇଣ୍ଡିଆ ତାର ଭାସା ତାଲିକା ରେ ବି ୨୦୧୨ ନୁ ଠାନ ଦେଇ ସାରିଛେ ।

ପ୍ରାୟ ୮୦ ନୁ ଅଧତକା ଖଣ ହେବା ପତ୍ର-ପତ୍ରିକା ବାହାରିକରି ଭାସା ର ପ୍ରଚାର-ପ୍ରସାର କରୁଛନ । କୋସଲି ଭାସା ଭାରତ ର ସମ୍ବିଧାନ ର ଅସ୍ତ୍ରମ ସୁଚି ରେ ସାମିଲ ହେବାର ଲାଗି ବିଚାରପିନ ଥିବା ବେଲକେ ତାର ସାମ୍ବିଧାନିକ ମାନ୍ୟତା ଲାଗି ଜୋରଦାର ଉଲଗୁଲାନ ଚାଲିଛେ ।

ଇହାଦେ କୋସଲି ଭାସା ଥି ସମଲପୁର ଯୁନିଭର୍ସିଟି ଗୁଟେ ପିଜି-ଡିପ୍ଲୋମା କୋର୍ସ ପତାହଉଛେ ଆର ହଲଧର ଆବାସିକ ବନବିଦ୍ୟାଳୟ, କୁଦୋପାଲି ନ ପ୍ରାଥମିକ ସ୍ତରରେ ପତାହେସି ।

ଚର୍ଯ୍ୟାଗିତି/ଚର୍ଯ୍ୟାପଦ

କୋସଲି ଭାଷା ର ଲିଖିତ ସାହିତ୍ୟ କେତେ ନୁ ପହେଲା କରି ହେଇଛେ କହେବାରଟା ବଡ଼ କଠିନ ଏ । ହେଲେ କୋସଲି କେ ପଢ଼ଲା ବେଳକେ ଆସରିଜ ହେବାରକେ ପଢ଼ସି ଜେ ବଂଗାଲି ପଞ୍ଚିତ ହରପ୍ରସାଦ ସାସ୍ତ୍ରି ୧୯୧୭ରେ ନେପାଳ ନୁ ପାଇଥିବା ଚର୍ଯ୍ୟାଗିତି ଥି କେତନି କେତେ କୋସଲି ସଜ ଅବିକଳ ବେଭାର ହେସି । ଚର୍ଯ୍ୟାଗିତି ରେ ଥିବା ବୌଧଗାନ ଆର ଦୋହା କେ ଭାସାବିତ ମାନେ ୭ମ ଆର ୮ମ ସତାଦି ଭିତରେ ଲେଖା ହେଇଥିବାର ଅନୁମାନ କରସନ ।

ଇହାଦେ ର ପସରିମ ଓଡ଼ିସା ଆର ସେ ପ୍ରାଚିନ ମଧ୍ୟ ଜୁଗ ର ଦକ୍ଷିଣ କୋସଲ ର ଭିନେ ଭିନେ ଠାନେ ୨ୟ ନୁ ୮ମ ସତାଦି ତକ ଭିନ ଭିନ ଠାନେ ବୌଧ ଧର୍ମ ବନେ ଫଏଲିଥିଲା । ଇତିହାସ ର ଖୋଜ ନୁ ଜନା ପଡ଼ିଛେ ଜେ, ପ୍ରାୟ ୧୦୦୦୦ ସୁପ, ୫୦୦୦ ସଂଘରମା, ଆର କେତନି ବୁଦ୍ଧ ବିହାର ଥିଲା, ଦକ୍ଷିଣ କୋସଲ ରେ । ସପ୍ତମ ସତାଦି ଆଡେ ଚିନ ର ଡିଅିକାତ୍ରି ହୁଏନସାଂ ଆସିଥିଲେ ଦକ୍ଷିଣ କୋସଲ । ହୁଏନସାଂ କର ହିସାବେ ପ୍ରାୟ ୧୦୦ ସଂଘରମା ଆର ୧୦,୦୦୦ ବୌଧ ବାବା ମାହାଜାନ ପଢୁଥିଲେ । ସେ ଆର ବି ଲେଖିଛନ, ପୋ-ଲୋ-ମୋ-ଲୋ-କି-ଲି ଠାନେ ଝନେ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ବୌଦ୍ଧ ବାବା ନାଗାର୍ଜୁନ ରହୁଥିଲେ । ଇ ପୋ-ଲୋ-ମୋ-ଲୋ-କି-ଲି ଟା ରମଲ ଗିରି ବା ଗଂଧର୍ଯ୍ୟାନ ଏ ବଲି ଇତିହାସକାର ମାନେ ମତ ଦଉଛନ । ନରସିଂନାଥ, ଗନିଆଁପାଲି, ନଗରାଜ, ସୋନପୁର, ରାନିପୁର ଝରିଆଲ, ଅମାତଗଡ, ହରିସଂକର ଆଦି ବୌଦ୍ଧ ଧର୍ମ ର ପିଠ ମାନେ ଥିଲା ।

ବୌଦ୍ଧ ଧର୍ମ ର ସିଦ୍ଧମାନେ ଚର୍ଯ୍ୟାପଦ କବିତା ଲେଖୁଥିଲେ । ଚର୍ଯ୍ୟାପଦ ବୁଦ୍ଧଧର୍ମର ବଜ୍ରଜାନ ପରଂପରା ର ବାବା ମାନେ ଲେଖୁଥିଲେ । ଚର୍ଯ୍ୟାପଦ ଶଗବାର ଲାଗି ଲେଖା ହଉଥିଲା । ଚର୍ଯ୍ୟାପଦ ସାହିତ୍ୟ “ସନ୍ଧ୍ୟା ଭାଷା” ବଲି ଗୁଟେ ରୂପକ (metaphor) ଦେଇକରି ଲେଖା ହଉଥିଲା । ଚର୍ଯ୍ୟାଗିତି ଥି ସେ ସମିଆଁ ର ସମାଜ ର ବର୍ଣ୍ଣନ ଅଛେ । ଭିନେ ଭିନେ ଚରିତ୍ରମାନକର କଥା ଲେଖା ହେଇଛେ । ଜେନ୍ତା ସିକାରି, ଡଂଗାବାଲା, କୁମହାର, ଭୁଲିଆ, କାଠରିଆ ଆଦି । ବେସ୍ୟାମାନକର କଥା ଲେଖା ହେଇଛେ ହେଲେ ଚାସିମାନକର କଥା ନେଇଁନ । ଚର୍ଯ୍ୟାଗିତି ଡଂତ୍ର ପରଂପରା ବଜ୍ରଜାନ ର ସିଦ୍ଧକବି ମାନକର ରହସ୍ୟବାଦି କବିତା ଏ । ଇ କବିତାମାନେ ଗୁଟେ ସିଦ୍ଧ ପ୍ରବୃଦ୍ଧ ଅନୁଭୂତି ର ଏକସରଲଗ ବର୍ଣ୍ଣନ ଏ । ଇ ଚର୍ଯ୍ୟାପଦ ସାହିତ୍ୟ ଥି କବି ବା ସିଦ୍ଧ ମାନକର ନାଁ ପହିଲ ପଦେ ଲେଖା ହେଇଥିସି ଆର ସେମାନକର ନାଁ ଅନସାରେ, ଜେନ୍ତା କାହୁ ସିଦ୍ଧକର କାହୁପଦ, ଲୁଇ ସିଦ୍ଧ କର ଲୁଇପଦ, ଭୁସକୁ ସିଦ୍ଧକର ଭୁସକୁପଦ, ସବର ସିଦ୍ଧକର ସବରପଦ, ତମ ସିଦ୍ଧକର ତମପାଦ ଆଦି ହଉଛେ ଭିନେ ଭିନେ ଚର୍ଯ୍ୟାଗିତି । ଚର୍ଯ୍ୟାଗିତି ର ଭାଷା ପ୍ରାକୃତ ଆର ବୁଦ୍ଧ ଧର୍ମ ର ପ୍ରଚାର-ପ୍ରସାର ବିସେସ କରି ସେ ସମିଆଁ ଥି ସେଠାନ ର ପ୍ରାକୃତ ଭାଷା ବେଭାର କରୁଥିଲେ । ଚର୍ଯ୍ୟାଗିତି ଇହାଦେ ର କୋସଲି ସାଂଗେ ବନେ ମେଲ ଖାଏସି:

ଏକୁସୋ ପଦୁମୋ ଚୌସଠି ପାଖୁଡ଼ି

ତହିଁ ଚଡ଼ି ନାଚୋ ଡୋୟି ବାପୁଡ଼ି । - କାହୁପା

ଏକୁସୋ - ଏକୁସ, ପଦୁମୋ - ପଦମ, ଚୌସଠି - ଚୌସଠି, ପାଖୁଡ଼ି - ପାଖୁଡା, ତହିଁ - ତେହିଁ, ଚଡ଼ି - ଚଡ଼ି, ନାଚୋ - ନାଚ, ଡୋୟି - ଡମ (ସୁଦ୍ଧ ଜାତିର ମାହେଜି), ବାପୁଡ଼ି - ବୁପରି ।

ହଲି ଡୋୟି ଡୋତେ ପୁଛୁମି ସଦଭାବେ

ଇସିସି ଜସି ଡୋୟି ନବେ । - କାହୁପା

ପୁଛନ୍ତି - ପଚରାନ୍ତି, ସଦଭାବେ - ସୁଦଭାବେ ।

ନଗର ବାହାରେ ଡୋମ୍ବି ଡୋହରି କୁଡ଼ିଆ
ଛୋଇଛୋଇ ଜାହ ସୋ ବ୍ରାହ୍ମଣ ନାଡ଼ିଆ । - କାହ୍ନୁପା

ବାହାରେ - ବାହାରେ, ସୋ - ସେ, ଜାହ - ଜାଏ

ଅଂଘଣ ଘରପଣ ସୁନ ଭି ବିଆଡ଼ି
କାନେଟ ଚୋରେ ନିଲ ଅଧରାଡ଼ି । - କୁକକୁରି ପାଦ

ବିଆଡ଼ି - ବିହାରି ମାହେଜି

ହେରି ସେ କାହିଁ ନିଆଡ଼ଇ ଜିନଭର ବଜଇ
ଭଣଇ କାହୁ ମୋହି ଅହି ନ ପଇସଇ । - କାହ୍ନୁପା

ହେରି - ତୁଂଗି / ତୁଂଗବାର (କଳାହାଁଡ଼ି ଅଂଚଳ ର ତମ ଭାସା)

ଉଁଟା ଉଁଟା ପାବତ ତହିଁ ବସଇ ସବରି ବାଲି - ସାରହପା

ଉଁଟା - ଉଟା

ଚିଅ ଧାଉ ଖାଟ ପାଡ଼ିଲା ସବରୋ ମହାସୁଖ ସେଜି ଛାଇଲି
ସବରୋ ଭୁଜଂଗ ତାଇରାମଣି ଦାରି ପେକଖି ରାଡ଼ି ପୋହାଇଲି । -ସାରହପା

ଖାଟ - ଖଟ, ଛାଇଲି - ଛିଆଁବାର, ଦାରି - ବେସ୍ୟା

ବାମ ଦାହିଣ ଚାପି ମିଲି ମିଲି ମାଂଗା
ବାଟ ତ ମିଲିଲ ମହାସୁଖ ସାଂଗା । - କମଳାମର

ମାଂଗା - ମାଗବାର, ବାଟ - ବାଟ

ନାଡ଼ି ସଲି ବିଜ ଧରିଅ ଖଜେ
ଅନାହା ତମରୁ ବାଜଇ ବିର ନାଦେ । - କାହ୍ନୁପା

ଦିତ୍ତ - ବରକସ, ଅନାହା- ଦେଖା, ଡମରୁ- ଡମରୁ

ବାମ ଦହିଣ ଜୋ ଖାଲ ବିଖାଲ

ସରହ ଭଣଇ ବାପା ଉଜ ବାଟ ଭାଇଲା । - ସାରହପା

ଜୋ - ଜେନ, ଖାଲ - ଖାଲ, ଉଜ - ଉଝ୍ୟା/ଭିନେ/ଅଲଗା, ଭାଇଲା - ଫବଲା

କୁଲ ଲଉଖର ସୋନ୍ତେ ଉଜାଅ

ସରହ ଉନେ ଗଅଣେ ସମାଅ । - ସାରହପା

ଲଇ- ଲହଁକିବାର, ଉଜାଅ - ଅଜେଇ ହେବା/ଖଣି ଲାଗବା, ସମାଅ - ପସ/ପସାବାର

ଏନ୍ତା କେତନି ସଇ ଚର୍ଯାପଦ ନୁ ଦେଖବାର କେ ମିଲସି ।